

MUEREN, Floris van der (Hoogstraten 2 november 1890 – Leuven 23 december 1966).

Was de zoon van een muzikleraar aan het **Klein Seminarie van Hoogstraten**, waar Van der Mueren klassieke humaniora begon. Na drie studiejaren ging hij naar het Lemmensinstituut in Mechelen, dat hij in 1911 als laureaat verliet om organist van de Sint-Jozef-kerk in Leuven te worden. Bij **Paul Gilson** volgde hij drie jaar compositietechniek. Hij componeerde koormuziek en een aantal liederen, onder meer *Het lied der Vlaamsche Meisjes* en een strijdlied *De Gentsche Hoogeschool*. Van der Mueren schreef ook enkele satirische toneelstukken en bekwaamde zich bij **Albert Vogel** in de voordrachtskunst. In 1921 ging hij aan de Katholieke Universiteit te Leuven kunstgeschiedenis studeren en datzelfde jaar werd hij docent in de muziekgeschiedenis aan de **Katholieke Vlaamse Hogeschool voor Vrouwen** in Antwerpen. Bij de gedeeltelijke vernederlandsing van de Gentse Rijksuniversiteit (onderwijs) werd hij er in 1923 benoemd tot docent voor algemene muziekgeschiedenis. In 1931 promoveerde hij in Leuven tot doctor in de kunstgeschiedenis en oudheidkunde, op een proefschrift over *Het orgel in de Nederlanden*. In 1936 werd hij hoogleraar in Gent, in 1941 gewoon hoogleraar. In 1939 werd hij werkend lid van de Koninklijke **Academie voor Wetenschappen, Letteren en Schone Kunsten van België**, klasse der Schone Kunsten. In 1953 benoemde de Belgische Vereniging voor Muziekwetenschap hem tot haar voorzitter en de Antwerpse afdeling ervan maakte hem tot haar voorzitter. Hij doceerde sinds 1961 aan de Muziekkapel van Koningin Elisabeth te Argenteuil. Verder werkte hij mee aan het Sint-Lucasinstituut te Schaarbeek en aan de Sociale Scholen te Heverlee, was hij actief in diverse verenigingen en kreeg de prijs van de provincie Antwerpen 1959 voor zijn gezamenlijk oeuvre, dat talrijke bijdragen en boeken omvat over musicologische en andere culturele onderwerpen, waaronder zijn studies over **Peter Benoit**, het nationale karakter in de muziek en het parallelisme de bekendste zijn. Oorspronkelijk overwaardeerde hij Benoits werk, maar op het einde van zijn leven nam hij een meer genuanceerd en minder verheerlijkend standpunt in.

Van der Mueren, die van 1918 tot 1923 secretaris van het **Davidfonds** was, genoot spoedig als voordrachtgever een grote reputatie en werd een der eerste en invloedrijkste promotors van het **Algemeen Beschaafd Nederlands** in Vlaanderen. Hij was ervan overtuigd, dat de Vlamingen voor de re-

alisatie van hun emancipatieverlangens ook de actieve politieke weg moesten volgen. Daarom stelde hij zich bij de gemeenteraadsverkiezingen van 1932 te Leuven kandidaat op een onafhankelijke Vlaamsgezinde lijst; hij werd verkozen. Zes jaar later werd hij schepen van openbaar onderwijs en kunsten voor de Katholieke Vlaamsche Volkspartij. Hij bleef dit tot in 1944, wat hem na de Tweede Wereldoorlog moeilijkheden bezorgde. Nadien wijdde hij zich alleen nog aan zijn wetenschappelijk werk.

Van der Mueren verrichtte in de eerste plaats pioniersarbeid voor de musicologie in Vlaanderen. Hij spande zich in om de wetenschappelijke muziekstudie een vaste basis te geven. Via ontelbare voordrachten ijverde hij voor de Vlaamse muziekcultuur, voor een eigen Vlaamse liedkunst en voor de zang als waardevol element in de volksopvoeding. Zijn basisinzicht was dat de periodische stijlkenmerken die in de andere kunstvormen werden opgemerkt, hun analogie ook hadden in de muziekgeschiedenis.

WERKEN: *Peter Benoit, man van zijn Volk*, 1935; – *Perspektief van de Vlaamse muziek van Peter Benoit tot heden*, 1961; – *Over het wetenschappelijk onderzoek van het nationale karakter in de muziek*, 1974.

LITERATUUR: *Miscellanea Musicologica Floris van der Mueren*, 1950; – *Rijksuniversiteit te Gent. Liber Memorialis 1913-1960*, 1960; – K. Cooremans, 'Florentijn Jan van der Mueren', in *Jaarboek van de Maatschappij der Nederlandse Letterkunde te Leiden* 1972-1973 (1974), p. 181-188; – H. Willaert en J. Dewilde, "*Het lied in ziel en mond*". 150 jaar muziekleven en Vlaamse Beweging, 1987.

ILLUSTRATIE(S), zie: Algemeen Katholiek Vlaamsch Studentenverbond.

MARIE-THÉRÈSE BUYSENS* EN LUC VANDEWEYER